

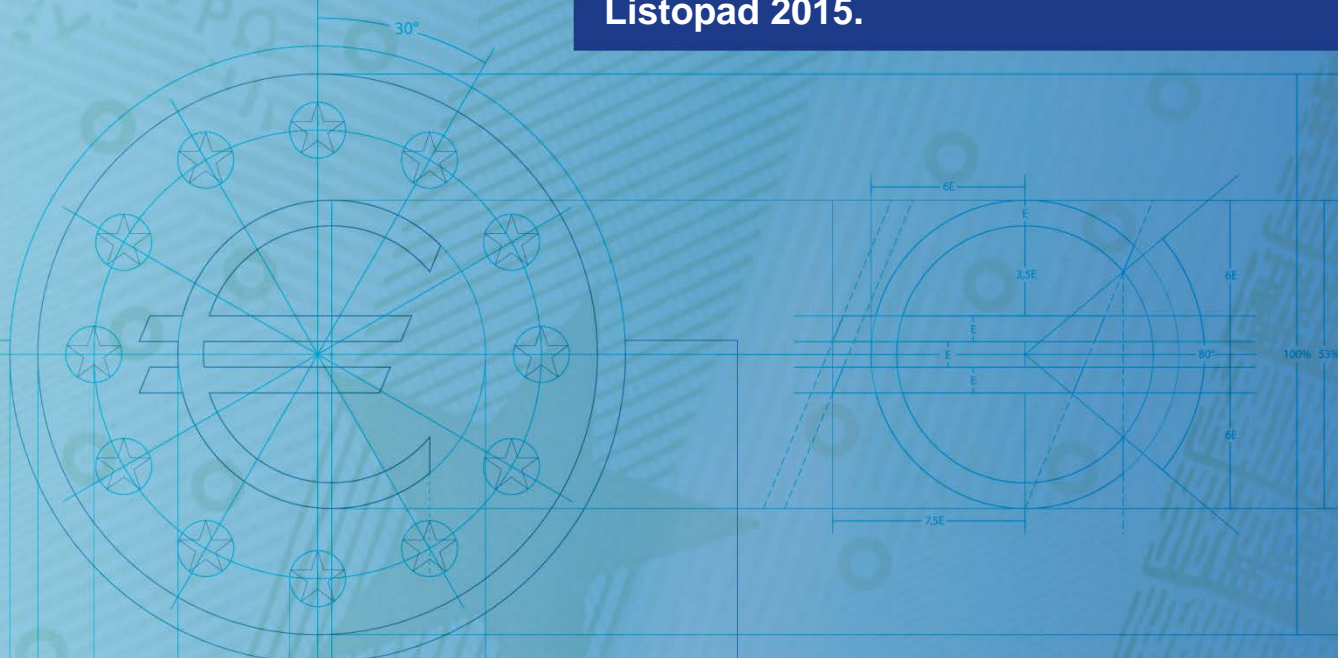

EUROPSKA SREDIŠNJA BANKA

EUROSUSTAV

Priručnik za savjetovanje nacionalnih tijela s Europskom središnjom bankom u pogledu nacрта propisa

Listopad 2015.

Sadržaj

Predgovor	3
1 Pozadina savjetodavne funkcije ESB-a u odnosu na nacрте propisa	4
2 Ciljevi Odluke Vijeća 98/415/EZ	6
3 Područje primjene obveze savjetovanja s ESB-om	8
3.1 Tijela koja traže savjetovanje	8
3.2 Obuhvaćeni nacрти propisa	9
3.3 Područja nadležnosti ESB-a	11
3.4 Provedbeni propisi	15
4 Postupak savjetovanja	17
4.1 Vrijeme potrebno za savjetovanje s ESB-om	17
4.2 Zahtjev za davanje mišljenja	18
4.3 Rokovi	20
4.4 Potvrda primitka	21
4.5 Pripremanje i donošenje mišljenja ESB-a	22
4.6 Jezični režim	22
4.7 Otpremanje mišljenja i daljnje razmatranje	22
4.8 Objava	23
5 Postupanje u skladu s obvezom savjetovanja s ESB-om	24
6 Pravne posljedice nepostupanja u skladu s obvezom savjetovanja s ESB-om	25
Prilog	26
Odluka Vijeća od 29. lipnja 1998. o savjetovanju nacionalnih tijela s Europskom središnjom bankom u pogledu nacрта propisa (98/415/EZ)	26

Predgovor

Priručnik za savjetovanje nacionalnih tijela s Europskom središnjom bankom u pogledu nacrtu propisa godinama je služio kao koristan alat nacionalnim tijelima i javnosti. Ovaj Priručnik daje detaljne informacije o postupku savjetovanja s Europskom središnjom bankom (ESB). Postalo je neophodno ažurirati izvorni Priručnik, objavljen 2005., kako bi odrazio razvoj prava Unije i posljednja iskustva ESB-a stečena tijekom iz tih savjetovanja. Kao i sve druge publikacije ESB-a, ovaj Priručnik pokazuje ESB-ovu opredijeljenost za načela otvorenosti i transparentnosti te doprinosi boljem upoznavanju ciljeva i aktivnosti ESB-a.

Ugovor o funkcioniranju Europske unije zahtijeva od država članica da se savjetuju s ESB-om o nacrtima propisa iz područja njegove nadležnosti. Broj sudionika uključenih u postupak savjetovanja povećava se zbog proširenja EU-a. Stoga je ESB ažurirao ovaj Priručnik radi informiranja nacionalnih tijela i pružanja pomoći nacionalnim tijelima u vezi s obvezom savjetovanja s ESB-om. U tu svrhu Priručnik objašnjava ciljeve i područje primjene savjetovanja s ESB-om te pojašnjava postupak koji je potrebno provesti.

Vjerujem da će ovaj ažurirani Priručnik nastaviti podizati razinu svijesti o pravima i obvezama svih strana na koje se odnosi i dovesti do boljeg razumijevanja savjetodavne funkcije ESB-a. U tom smislu namjena je Priručnika da potiče opću upotrebu postupka savjetovanja i doprinosi usklađenosti zakonodavstava država članica u područjima nadležnosti ESB-a.

Na kraju bih želio naglasiti trajnu važnost osiguravanja bliske suradnje među nacionalnim tijelima uključenim u postupak donošenja propisa i Europskog sustava središnjih banaka/Eurosustava. Uvjeren sam da će ova publikacija nastaviti podržavati takvu blisku suradnju u zajedničkom interesu svih uključenih strana.

Frankfurt na Majni, listopad 2015.

Yves Mersch
Član Izvršnog odbora ESB-a

1 Pozadina savjetodavne funkcije ESB-a u odnosu na nacрте propisa

Ugovor o funkcioniranju Europske unije („Ugovor“) dodjeljuje ESB-u savjetodavnu ulogu u odnosu na predložene akte Unije i nacрте propisa iz područja njegove nadležnosti. Članak 127. stavak 4. i članak 282. stavak 5. Ugovora, koji su preuzeti u članak 4. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke („Statut ESSB-a“), čine pravnu osnovu savjetodavne funkcije ESB-a.

Okvir za savjetovanje nacionalnih tijela s ESB-om utvrđen je Odlukom Vijeća 98/415/EZ od 29. lipnja 1998. o savjetovanju nacionalnih tijela s Europskom središnjom bankom u pogledu nacрте propisa¹, koja je na snazi od 1. siječnja 1999. Odluka 98/415/EZ primjenjuje se na sve države članice osim Ujedinjene Kraljevine, koja je izuzeta od obveze savjetovanja s ESB-om Protokolom o određenim odredbama koje se odnose na Ujedinjenu Kraljevinu i Sjevernu Irsku, priloženim Ugovoru. Do 2004. ESB je godišnje donosio prosječno 30 mišljenja koja su se odnosila na savjetovanja nacionalnih tijela. S povećanjem broja država članica od 2004. i zbog previranja na financijskim tržištima od 2008., broj ESB-ovih mišljenja o nacrtima propisa znatno je rastao te je 2012. dosegnuo vrhunac s 95 donesenih mišljenja.

U skladu s time postupak savjetovanja postao je važniji proteklih godina, kada se od država članica tražilo da usklade svoje aktivnosti u vezi s mjerama za osiguravanje financijske stabilnosti zbog financijske krize. U tim okolnostima mišljenja ESB-a doprinijela su osiguravanju usklađenosti, u cijeloj Uniji, mjera kojima je cilj bila zaštita povjerenja i stabilnost financijskih tržišta.

Članak 127. stavak 4. Ugovora:

„4. Savjetovanje s Europskom središnjom bankom potrebno je:

- o svakom predloženom aktu Unije iz područja nadležnosti ESB-a,
- od strane nacionalnih tijela, u vezi sa svakim nacrtom propisa iz područja nadležnosti ESB-a, ali u granicama i pod uvjetima koje odredi Vijeće u skladu s postupkom utvrđenim u članku 129. stavku 4.

O pitanjima iz svoje nadležnosti Europska središnja banka može podnositi mišljenja odgovarajućim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije ili nacionalnim tijelima.“

---

¹ SL L 189, 3.7.1998., str. 42. Tekst Odluke 98/415/EZ nalazi se Prilogu.

Članak 282. stavak 5. Ugovora:

„5. S Europskom središnjom bankom mora se u područjima njezine nadležnosti savjetovati o svim predloženim aktima Unije i o svim prijedlozima propisa na nacionalnoj razini te o njima Europska središnja banka može dati mišljenje.“

Članak 4. Statuta ESSB-a:

„U skladu s člankom 127. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije:

(a) savjetovanje s ESB-om potrebno je:

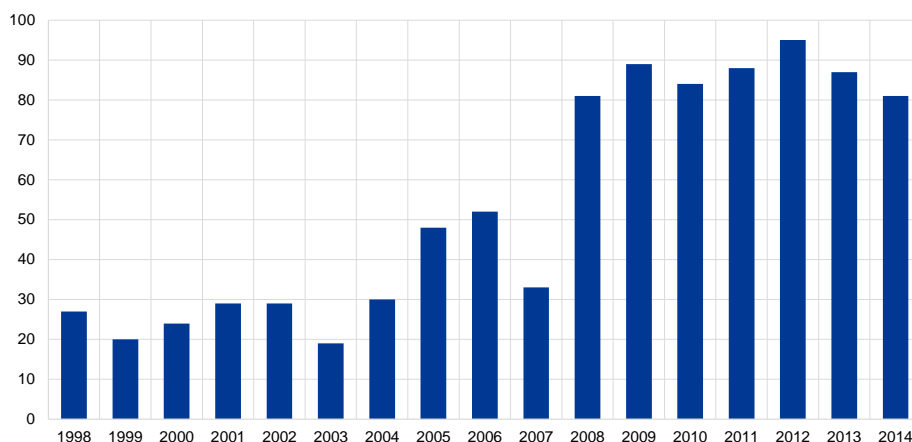
- o svakom predloženom aktu Unije iz područja nadležnosti ESB-a;
- od strane nacionalnih tijela, u vezi sa svakim nacrtom propisa iz područja nadležnosti ESB-a, ali u granicama i pod uvjetima koje odredi Vijeće u skladu s postupkom utvrđenim u članku 41.;

(b) o pitanjima iz područja svoje nadležnosti ESB može podnositi mišljenja institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije ili nacionalnim tijelima.“

Odluka 98/415/EZ pisana je prilično općenitim izrazima i, radi osiguravanja njezine potpune djelotvornosti, nacionalna tijela trebaju u potpunosti razumjeti: (a) njezine ciljeve; (b) područje primjene obveze savjetovanja s ESB-om; (c) postupak koji je potrebno poštovati i (d) učinak koji propuštanje savjetovanja može imati na propis o kojemu se radi. Polazeći od iskustva iz primjene Odluke 98/415/EZ od 1999., cilj je ovog Priručnika upoznati sva nacionalna tijela uključena u pripremu nacrt propisa s ova četiri elementa tako da u potpunosti budu upoznata sa svojim pravima i obvezama. Ovaj Priručnik također sadržava više preporuka radi osiguravanja učinkovitosti postupka savjetovanja.

Dijagram 1.

Broj ESB-ovih mišljenja koja su se odnosila na savjetovanja nacionalnih tijela

Izvor: ESB

2 Ciljevi Odluke Vijeća 98/415/EZ

U presudi *OLAF*² Sud Europske unije („Sud“) pojasnio je ciljeve članka 127. stavka 4. Ugovora u smislu obveze savjetovanja s ESB-om o prijedlogu akata Unije iz područja njegove nadležnosti. Prema mišljenju Suda i namjera je ove obveze „u biti osigurati da tijelo nadležno za donošenje propisa donese akt samo ako je saslušalo tijelo koje je, s obzirom na posebne funkcije koje obavlja u Zajednici u dotičnom području i s obzirom na visok stupanj stručnosti koji posjeduje, posebno dobro postavljeno da igra korisnu ulogu u predviđenom postupku donošenja propisa“.

Iako se presuda OLAF odnosi na obvezu institucija Unije da se savjetuju s ESB-om o prijedlozima akata Unije, ona također pomaže pojašnjavanju obveze država članica da se savjetuju s ESB-om o nacrtima propisa. Iz presude OLAF može se zaključiti da je glavni cilj Odluke 98/415/EZ omogućiti ESB-u davanje nacionalnim tijelima nadležnim za donošenje propisa, u primjerenom roku, stručnog savjeta o nacrtima propisa o pitanjima iz područja nadležnosti ESB-a. Cilj je tog savjeta osigurati da nacionalni zakonodavni okvir: (a) doprinosi ostvarenju ciljeva ESB-a i/ili Europskog sustava središnjih banaka (ESSB); (b) bude u skladu s pravnim okvirom Eurosustava/ESSB-a i ESB-a i (c) bude u skladu s politikama Eurosustava/ESSB-a i ESB-a.

Obveza savjetovanja s ESB-om na temelju Odluke 98/415/EZ određena je zato da djeluje kao sustav prevencije, radi sprječavanja problema s potencijalno neusklađenim ili nedosljednim nacionalnim propisima. Iz tog razloga neophodno je održavanje savjetovanja kada je propis još u nacrtu, a posebno u fazi kada nacionalno tijelo uključeno u pripremu i donošenje odnosnog propisa može svrhovito razmotriti mišljenje ESB-a.

U praksi je obveza savjetovanja s ESB-om omogućila državama članicama da osiguraju da nacionalni propisi, uključujući i zakone o njihovim središnjim bankama, budu usklađeni s Ugovorom i Statutom ESSB-a.

Postupak savjetovanja utvrđen Odlukom 98/415/EZ ima brojne daljnje prednosti. Koristan je za unaprjeđivanje razmjene informacija i stručnih znanja. Savjetovanje je važno sredstvo obavješćivanja ESB-a o zakonodavnim promjenama iz područja nadležnosti ESB-a u državama članicama. Stručna znanja koja ESB stječe razmatranjem nacrtu propisa o kojima se traži mišljenje sredstvo je za oblikovanje stajališta ESB-a, primjerice na forumima Unije ili međunarodnim forumima gdje se raspravlja o sličnim pitanjima. Nadalje, mišljenja ESB-a potiču usklađivanje propisa država članica iz područja nadležnosti ESB-a i doprinose poticanju kvalitete nacionalnih propisa, budući da se temelje na stručnim znanjima koja je ESB stekao u

² Predmet C-11/00 *Komisija Europskih zajednica protiv Europske središnje banke* EU:C:2003:395, posebno stavci 110. i 111. presude. U tom predmetu Sud je potvrdio postupanje Komisije i poništio Odluku ESB/1999/5 Europske središnje banke od 7. listopada 1999. o sprječavanju prijevара (SL L 291, 13.11.1999., str. 36.). Presuda je važna zato što pojašnjava savjetodavnu ulogu ESB-a jer je Sud prvi put, na zahtjev ESB-a, ispitao ciljeve članka 127. stavka 4. Ugovora.

izvršavanju svojih zadaća³. Mišljenja ESB-a mogu također biti izvor koji može uzeti u obzir Sud u postupcima koji se odnose na usklađenost odnosnih propisa s Ugovorom ili nacionalni sudovi u postupcima u vezi s tumačenjem ili valjanošću odnosnih propisa.

Jednako kao i mišljenja drugih institucija Unije, mišljenja ESB-a nisu obvezujuća. Drugim riječima, nacionalna tijela nadležna za donošenje propisa nisu obvezna postupiti prema mišljenju ESB-a. Međutim, cilj je sustava utvrđenog Odlukom 98/415/EZ osigurati da se nacionalni propis donese samo nakon temeljitog razmatranja mišljenja ESB-a. Ovaj sustav pokazao se djelotvornim i nacionalna tijela nadležna za donošenje propisa načelno su suglasna da izmijene ili čak povuku nacrt propisa, umjesto da donesu propis koji je u suprotnosti sa stajalištem ESB-a.

Konačno, obveza savjetovanja s ESB-om doprinosi ESB-ovoj vanjskoj komunikaciji s javnošću i tržištima. Opća je politika ESB-a da potiče transparentnost, te se u tu svrhu mišljenja koja se odnose na savjetovanja nacionalnih tijela u pravilu objavljuju na mrežnim stranicama ESB-a odmah nakon donošenja i dostavljanja tijelu koje je tražilo savjetovanje.

---

³ Vidi stavak 140. Mišljenja nezavisnog odvjetnika u predmetu C-11/00 koji je potvrđen u stavku 110. presude Suda.

3 Područje primjene obveze savjetovanja s ESB-om

3.1 Tijela koja traže savjetovanje

Članak 2. stavci 1. i 2. Odluke 98/415/EZ:

„1. Tijela država članica savjetuju se s ESB-om o nacrtima svih propisa u području nadležnosti ESB-a u skladu s Ugovorom (...).

2. Pored toga, tijela država članica nesudionica savjetuju se s ESB-om o nacrtima svih propisa u pogledu instrumenata monetarne politike.“

3.1.1 Obuhvaćena tijela

Članak 2. stavak 1. Odluke 98/415/EZ objašnjava da se obveza savjetovanja s ESB-om o propisima iz područja nadležnosti ESB-a odnosi na „tijela država članica“. Budući da se Odluka 98/415/EZ primjenjuje na sve države članice osim Ujedinjene Kraljevine, dotična tijela nisu samo ona država članica čija je valuta euro („države članice europodručja“), nego i ona država članica čija valuta nije euro („države članice izvan europodručja“), osim tijela UK-a.

Članak 3. stavak 1. Odluke 98/415/EZ objašnjava da su tijela država članica „tijela (...) koja pripremaju propise“. Osim toga, iz članka 4. Odluke 98/415/EZ proizlazi da se tijelo koje traži savjetovanje može razlikovati ne samo od „tijela koje donosi propis“ nego i od „tijela koje priprema nacrt propisa“.

U praksi se s ESB-om savjetuje najširi krug tijela. Ako se radi o propisu koji prolazi kroz nacionalni parlament, s ESB-om obično se savjetuje ministar odgovoran za pripremu nacrta propisa iz područja nadležnosti ESB-a. Ako propis priprema član nacionalnog parlamenta, a ne vlada, nacionalni parlament obavezan je savjetovati se s ESB-om kako je navedeno u nastavku ⁴. Ponekad se savjetovanja usmjeravaju preko nacionalnih središnjih banaka, koje djeluju u ime regulatornog tijela ili kao tijela koja imaju vlastite regulatorne ovlasti.

Ako se radi o propisu koji se donosi u nekom drugom postupku, s ESB-om obično se savjetuje tijelo koje je nadležno za donošenje odnosnog akta, primjerice član nacionalne vlade ili NSB koji ima regulatorne ovlasti.

---

⁴ Vidi odjeljak 3.1.2 ovog Priručnika.

Konačno, s ESB-om se trebaju savjetovati nacionalna tijela koja su *de jure* ili *de facto* uključena u postupak donošenja, npr. nacionalne središnje banke, nadzorna tijela, tijela nadležna za zaštitu tržišnog natjecanja, tijela za sprječavanje pranja novca i posebna tijela kao što su odbori za promjenu eura. U tim slučajevima ESB je zauzeo stajalište da je savjetovanje valjano ako je nesporno da takva tijela djeluju u ime tijela koje priprema propis ili tijela koje ga donosi.

3.1.2 Uloga nacionalnih parlamenata

Nacionalni parlamenti također mogu biti tijela „koja pripremaju propis“ za potrebe Odluke 98/415/EZ kada raspravljaju o nacrtu propisa iz područja nadležnosti ESB-a koji je predložio jedan ili više njegovih članova⁵. Nacionalni parlamenti trebaju odlučiti na temelju svojih pravila postupanja kako ispuniti obvezu podnošenja nacrta propisa koji je predložio jedan ili više njegovih članova, a koji potpada pod područje nadležnost ESB-a, na prethodno mišljenje ESB-u. Prihvatljivo je također da se s ESB-om na svoju inicijativu savjetuje nacionalna vlada o nacrtima propisa koje su, u skladu s nacionalnim pravom, predložili članovi njezina nacionalnog parlamenta.

3.2 Obuhvaćeni nacrti propisa

Članak 1. stavak 1. Odluke 98/415/EZ:

„1. Za potrebe ove Odluke:

(...)

„nacrt propisa“ znači sve odredbe kojima se, kada jednom postanu pravno obvezujuće i započne njihova opća primjena na području države članice, utvrđuju pravila za neodređen broj slučajeva i upućene su neograničenom broju fizičkih ili pravnih osoba.“

U skladu s člankom 2. stavkom 1. Odluke 98/415/EZ tijela država članica obvezna su savjetovati se s ESB-om o „nacrtima svih propisa“ iz područja nadležnosti ESB-a. Članak 1. stavak 1. Odluke 98/415/EZ definira pojam „nacrt propisa“. Ova se definicija odnosi na odredbe koje, kad postanu pravno obvezujuće i započne njihova opća primjena na čitavom (ili zemljopisno određenom) području odnosne države članice, utvrđuju pravila koja će se primjenjivati u „neodređenom broju slučajeva i upućena su neograničenom broju“ osoba. To uključuje nacрте propisa koje priprema vlada, a donošenje kojih ih pretvara u propise na snazi neovisno o tome koliko dugo ostaju na snazi.

---

⁵ Ovo se također odnosi na slučajeve kada članovi parlamenta predlože izmjene nacrta propisa koji je predložila vlada, a čija posljedica može biti dovođenje nacrta propisa u područje nadležnosti ESB-a.

Definicija ne uključuje nacрте propisa čiji je isključivi cilj prenošenje direktiva Unije u nacionalno pravo⁶.

3.2.1 Pravno obvezujuće odredbe

Obveza savjetovanja s ESB-om nije ograničena na nacрте propisa koje donosi parlament. Odluka 98/415/EZ obuhvaća sve vrste pravno obvezujućih propisa, uključujući uredbe sa zakonskom snagom i podzakonske propise.

Uredbe sa zakonskom snagom

Uredbe sa zakonskom snagom su propisi koje donosi i stavlja na snagu vlada kao pitanje žurnosti ili izvanredne potrebe. Takve uredbe sa zakonskom snagom podložne su naknadnoj potvrdi parlamenta, koja se može dati ubrzo ili mnogo mjeseci nakon donošenja. Uredbe sa zakonskom snagom stoga su „nacrti propisa“ o kojima je potrebno savjetovanje s ESB-om prije njihova donošenja od strane vlade, neovisno o žurnosti ili izvanrednim potrebama⁷.

Podzakonski propisi

Nije potrebno savjetovanje s ESB-om o svakom podzakonskom propisu, uključujući propise opće primjene nacionalnih središnjih banaka ili nadzornih tijela, kojima se provode zakoni koji potpadaju pod područje nadležnost ESB-a. S obzirom na ciljeve Odluke 98/415/EZ mišljenje ESB-a o nacrtu podzakonskog propisa potrebno je tražiti samo ako je njegov predmet usko povezan sa zadaćama ESB-a i ako je utjecaj na područja iz nadležnosti ESB-a različit od onoga koji proizlazi iz samog zakona. Primjerice, države članice u pravilu nisu obvezne savjetovati se s ESB-om o pitanjima u vezi s postupkom.

Obveza savjetovanja s ESB-om o izmjenama nacрта propisa koji je već podnesen ESB-u na mišljenje primjenjuje se na značajne izmjene koje utječu na bit nacрта propisa. Korisno je razlikovati dvije različite situacije. Prva je situacija kada su značajne izmjene predložene u fazi u kojoj ESB još nije donio mišljenje. U takvim situacijama ESB očekuje da tijelo koje traži savjetovanje podnese izmjene nacрта propisa ESB-u što je prije moguće, tako da se mišljenje može temeljiti na najnovijem tekstu. Druga je situacija kada su, nakon donošenja mišljenja ESB-a, predložene značajne nove odredbe. U posljednjoj situaciji potrebno je savjetovanje s ESB-om u vezi s tim izmjenama. Međutim, daljnje savjetovanje nije potrebno ako je bit izmjena prihvaćanje stajališta koje je ESB izrazio u svom mišljenju. Unatoč tomu, ESB

⁶ Vidi odjeljak 3.4 ovog Priručnika.

⁷ Poznato je da zbog žurnosti ili izvanrednih potreba svojstvenih donošenju uredbi sa zakonskom snagom, u skladu s člankom 3. stavkom 2. Odluke 98/415/EZ (vidi odjeljak 4.3 ovog Priručnika), tijelo koje traži savjetovanje može ESB-u skratiti rok za davanje mišljenja.

smatra poželjnim da bude izviješten o reakcijama na svoje mišljenje i da primi pojedinosti o takvim izmjenama radi informiranja.

3.3 Područja nadležnosti ESB-a

Članak 2. stavak 1. Odluke 98/415/EZ zahtijeva da se nacionalna tijela savjetuju s ESB-om o svakom nacrtu propisa „u području nadležnosti ESB-a u skladu s Ugovorom“. To očito uključuje nacрте propisa koji se odnose na osnovne zadaće koje se provode preko ESSB-a u skladu s člankom 127. stavkom 2. Ugovora (tj. utvrđivanje i provođenje monetarne politike Unije, obavljanje deviznih poslova, držanje i upravljanje službenim deviznim pričuvama država članica i promicanje nesmetanog funkcioniranja platnih sustava) i člankom 16. Statuta ESSB-a (izdavanje euronovčanica). To također uključuje nacрте propisa koji utječu na niz drugih zadaća dodijeljenih ESSB-u u skladu s Ugovorom, uključujući one posebne zadaće koje se odnose na politike bonitetnog nadzora kreditnih institucija koje su dodijeljene ESB-u u skladu s člankom 127. stavkom 6. Ugovora.

Članak 2. stavak 1. Odluke 98/415/EZ navodi popis više kategorija pitanja za koja se izričito smatra da se nalaze u području nadležnosti ESB-a. Nacionalna tijela moraju se savjetovati s ESB-om o nacrtima propisa koji se odnose na ta pitanja.

Članak 2. stavak 1. Odluke 98/415/EZ:

„1. Tijela država članica savjetuju se s ESB-om o nacrtima svih propisa u području nadležnosti ESB-a u skladu s Ugovorom, a posebno u pogledu:

- valutnih pitanja,
- sredstava plaćanja,
- nacionalnih središnjih banaka,
- prikupljanja, objedinjavanja i distribucije monetarne, financijske i bankovne statistike te statistike platnih sustava i platne bilance,
- sustava plaćanja i namire,
- pravila koja se primjenjuju na financijske institucije u mjeri u kojoj takva pravila značajno utječu na stabilnost financijskih institucija i tržišta.“

Nepotpuni pregled područja nadležnosti ESB-a

Tekst članka 2. stavka 1. i uvodna izjava 3. Odluke 98/415/EZ jasno daju do znanja da popis iz članka 2. stavka 1. nije potpun.

Nadalje, članak 2. stavak 2. Odluke 98/415/EZ određuje da se tijela država članica nesudionica (osim UK-a) moraju savjetovati s ESB-om o nacrtima svih propisa u pogledu instrumenata monetarne politike.

Članak 2. stavak 2. Odluke 98/415/EZ:

„1. Pored toga, tijela država članica nesudionica savjetuju se s ESB-om o nacrtima svih propisa u pogledu instrumenata monetarne politike.“

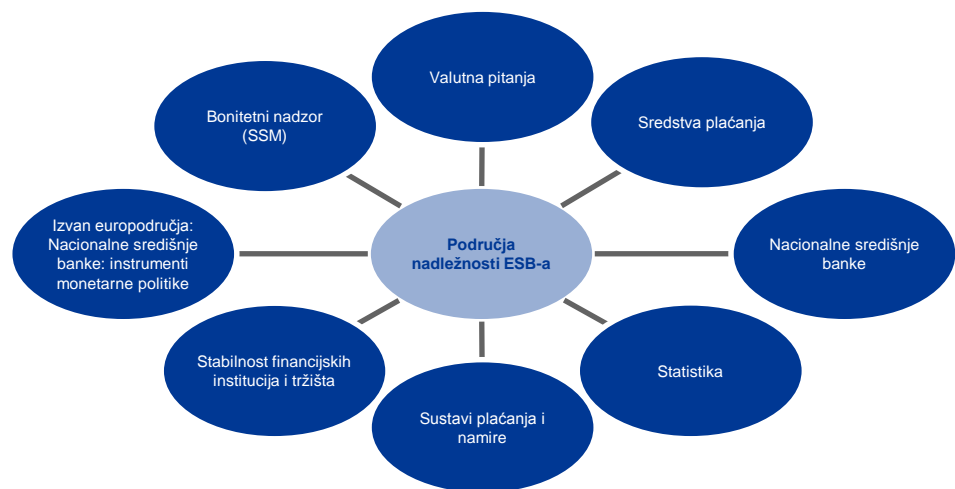

Razlog iz kojeg Odluka 98/415/EZ na ovaj način razlikuje države članice europodručja i države članice izvan europodručja jest taj što o instrumentima monetarne politike (primjerice sustavu minimalnih pričuva) više ne odlučuju nacionalna tijela država članica europodručja. Međutim, uvodna izjava 5. Odluke 98/415/EZ pojašnjava da obveza savjetovanja s ESB-om ne uključuje odluke koje donose tijela država članica izvan europodručja u kontekstu provedbe svoje monetarne politike (primjerice odluke o utvrđivanju kamatnih stopa).

Dijagram 2.

Nepotpuni pregled područja nadležnosti ESB-a

Izvor: ESB

Sva mišljenja ESB-a o nacrtima propisa objavljuju se na mrežnim stranicama ESB-a. Ona se raspoređuju prema odgovarajućim područjima nadležnosti ESB-a (statistika, sustavi plaćanja i namire itd.). Nazivi i predmet svih mišljenja ESB-a daju korisne smjernice u sumnji potpada li nacrt propisa pod područje primjene obveze savjetovanja s ESB-om kako je utvrđeno u Odluci 98/415/EZ.

3.3.1 Valutna pitanja i sredstva plaćanja

ESB-ova mišljenja o valutnim pitanjima i sredstvima plaćanja obuhvaćaju nacрте propisa o različitim temama, primjerice o mjerama povezanim s uvođenjem eura (renominiranje nacionalne valute, renominiranje javnog i privatnog duga, dvostruko određivanje cijena, pravila o zaokruživanju, zamjena nacionalnih referentnih stopa itd.), zakonskim sredstvima plaćanja, prigodnim kovanicama, autorskim pravima u vezi s novčanicama i kovanicama, sprječavanjem krivotvorenja, denominaciji, tehničkim specifikacijama, recikliranju, provjeri autentičnosti i prikladnosti novčanica i kovanica, ograničavanju gotovinskih plaćanja i izdavanju elektroničkog novca.

3.3.2 Nacionalne središnje banke

Velik broj mišljenja ESB-a donosi se o nacrtima propisa povezanih s nacionalnim središnjim bankama. Ta mišljenja odnose se na propise koji utječu na status nacionalnih središnjih banaka ili članova njihovih tijela, a posebno u vezi s različitim aspektima neovisnosti središnje banke. Neka mišljenja odnose se također na zadaće i monetarne politike nacionalnih središnjih banaka, uključujući poštovanje zabrane monetarnog financiranja na temelju članka 123. Ugovora, devizne rezerve nacionalnih središnjih banaka i minimalne obvezne pričuve nacionalnih središnjih banaka država članica izvan europodručja. Druga se mišljenja, primjerice, odnose na institucionalne promjene nacionalnih središnjih banaka, njihovo računovodstvo, izvješćivanje i reviziju, sudjelovanje u međunarodnim monetarnim institucijama, povlaštenu pristup, bonitetni nadzor, poslovnu tajnu i sve druge aspekte reguliranja djelatnosti nacionalnih središnjih banaka koje su obuhvaćene zakonima o nacionalnim središnjim bankama. Također, od ESB-a se često traži da donese mišljenje o nacrtu propisa koji obuhvaća zadaće NSB-a koje nisu povezane s ESSB-om, posebno u odnosu na procjenu jesu li te zadaće u skladu s ciljevima i zadaćama ESSB-a⁸.

3.3.3 Prikupljanje, objedinjavanje i distribucija monetarne, financijske i bankovne statistike te statistike platnih sustava i platne bilance

Ovlasti ESB-a u vezi s prikupljanjem statističkih podataka utvrđene su u članku 5. Statuta ESSB-a. Članak 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2533/98 od 23. studenoga 1998. o prikupljanju statističkih podataka od strane Europske središnje banke⁹ traži od država članica da se „organiziraju na području statistike i (...) u potpunosti surađuju s ESSB-om, kako bi se osiguralo ispunjavanje obveza koje proizlaze iz članka 5. Statuta“. ESB je svjestan da se propisi o izvješćivanju razlikuju među državama članicama. Zbog toga ESB, kada se savjetovanje s ESB-om provodi o nacrtu nacionalnih propisa o izvješćivanju, nastoji dati opće primjedbe s namjerom da

⁸ Na temelju članka 14. stavka 4. Statuta ESSB-a nacionalnim središnjim bankama dopušteno je obavljanje funkcija izvan onih navedenih u Statutu ESSB-a, osim ako Upravno vijeće utvrdi da su one u suprotnosti s ciljevima i zadaćama ESSB-a.

⁹ SL L 318, 27.11.1998., str. 8.

upozori na aspekte koje bi, u nacrtima propisa, trebalo pojasniti. Relevantna savjetovanja na koja se to odnosi su, primjerice, statistika platne bilance, prijenos statističkih podataka između ESB-a i ESSB-a i nacionalnih središnjih banaka izvan europodručja, nacionalni statistički izvještajni zahtjevi o različitim financijskim instrumentima i investicijskim pozicijama te uloga nacionalnih središnjih banaka izvan europodručja u prikupljanju statističkih podataka.

3.3.4 Sustavi plaćanja i namire

Provedena savjetovanja o sustavima plaćanja i namire odnosila su se na nacрте propisa povezane s nekoliko aspekata funkcioniranja sustava plaćanja i namire, kao što su nadzor, središnje protustranke, konačnost namire, osnova neto ili bruto namire u realnom vremenu, netiranje i aspekti kolaterala i pravilo nultog sata.

3.3.5 Pravila koja se primjenjuju na financijske institucije u mjeri u kojoj takva pravila značajno utječu na stabilnost financijskih institucija i tržišta

Šesta alineja članka 2. stavka 1. Odluke 98/415/EZ odnosi se na „pravila koja se primjenjuju na financijske institucije u mjeri u kojoj takva pravila značajno utječu na stabilnost financijskih institucija i tržišta“. Uvodna izjava 3. Odluke 98/415/EZ jasno daje do znanja da ova kategorija „ne dovodi u pitanje postojeću raspodjelu nadležnosti za politike u pogledu bonitetnog nadzora kreditnih institucija i stabilnosti financijskog sustava“. Šestu alineja članka 2. stavka 1. Odluke 98/415/EZ trebalo bi razmotriti u vezi s člankom 25. stavkom 1. Statuta ESSB-a, koji propisuje da se nadležna tijela država članica „mogu“ savjetovati s ESB-om o „provedbi zakonodavstva Unije koje se odnosi na bonitetni nadzor kreditnih institucija i stabilnost financijskog sustava“. Osim toga, na temelju članka 2. stavka 1. Odluke 98/415/EZ države članice „moraju“ se savjetovati s ESB-om kada predloženi propis „značajno utječe“ na financijsku stabilnost osim ako su, kako je navedeno u članku 1. stavku 2., propisi isključivo namijenjeni prenošenju direktiva Unije.

Broj mišljenja koje je ESB donio u skladu sa šestom alinejom članka 2. stavka 1. Odluke 98/415/EZ znatno se povećao proteklih godina. ESB je donio nekoliko mišljenja koja su se odnosila na savjetovanja o predloženim izmjenama institucionalne strukture nadzora u državama članicama. S ESB-om se također redovno provodio postupak savjetovanja o značajnim izmjenama nadzornog sustava za kreditne institucije i financijske institucije te o pravilima o sprječavanju pranja novca i financiranja terorizma, o ugovorima o financijskom osiguranju te o reorganizaciji i likvidaciji financijskih institucija. S ESB-om se također često provodio postupak savjetovanja o nacrtu propisa koji bi mogao imati značajan utjecaj na tržišta, primjerice propisa o sustavima sekuritizacije i dematerijaliziranja vrijednosnih papira te propisa koji utječu na financijska tržišta i osnovni cilj ESB-a - stabilnost cijena (primjerice odredbe o kreditima indeksiranim uz inflaciju).

ESB je također donio niz mišljenja u kontekstu nedavne krize financijskih tržišta, gdje je cilj nacionalnih propisa bilo poboljšanje sustava osiguranja depozita ili osiguravanje jačanja stabilnosti financijskih tržišta.

Konačno, s ESB-om je proveden postupak savjetovanja o različitim nacrtima propisa s mogućim utjecajem na slobodno kretanje kapitala i politiku tečajeva (primjerice, oporezivanje financijskih transakcija itd.) te o drugim nacrtima propisa od gospodarskog značaja.

U odnosu na pravnu osnovu za savjetovanje s ESB-om o nacrtu nacionalnih propisa povezanih s jedinstvenim nadzornim mehanizmom (SSM), tekst šeste alineje članka 2. stavka 1. Odluke 98/415/EZ i, naročito, upućivanje na slučajeve koji „značajno utječu“ na financijsku stabilnost, ne bi se trebao smatrati ograničavanjem obveze savjetovanja s ESB-om. Kao što je gore spomenuto, uvodna izjava 3. i članak 2. Odluke 98/415/EZ jasno daju do znanja da popis područja uključenih u članak 2. stavak 1. Odluke 98/415/EZ nije potpun. Do sada su mišljenja ESB-a o nacrtima propisa povezanih s bonitetnim nadzorom kreditnih institucija (uključujući stvaranje nacionalnog pravnog okvira koji bi održavao uspostavljanje SSM-a) bila utemeljena na šestoj alineji članka 2. stavka 1. Odluke 98/415/EZ. Uspostavljanjem SSM-a nadzorne su zadaće također uključene u područje nadležnosti ESB-a za potrebe njegove savjetodavne funkcije u skladu s člankom 127. stavkom 4. Ugovora.

3.4 Provedbeni propisi

Članak 1. stavak 2. Odluke 98/415/EZ:

„2. Nacrti propisa ne obuhvaćaju nacрте odredbi čiji je isključivi cilj prenošenje direktiva Zajednice u pravo država članica.“

Kao što je gore navedeno, u skladu s člankom 1. stavkom 2. Odluke 98/415/EZ države članice ne moraju se savjetovati s ESB-om o prenošenju direktiva Unije u nacionalno pravo. Razlog je za ovu iznimku taj što je s ESB-om već provedeno savjetovanje o prijedlogu akta Unije u skladu s člankom 127. stavkom 4. Ugovora te je stoga nepotrebno proširiti savjetodavnu funkciju ESB-a na nacрте propisa koji samo prenose taj akt Unije. ESB smatra da se ista iznimka primjenjuje i na nacрте propisa kojima je cilj provođenje uredbi Unije, pod uvjetom da nemaju utjecaj na pitanja koja potpadaju pod područja nadležnosti ESB-a različita od učinka same uredbe (o kojoj je provedeno savjetovanje s ESB-om od strane institucija Unije).

U ograničenom broju slučajeva u prošlosti ESB je poticao nacionalna tijela da se savjetuju o nacrtima propisa o prenošenju direktiva Unije od posebnog interesa za

ESSB. Primjerice, to je bio slučaj s Direktivom o konačnosti namire¹⁰, Direktivom o osiguranju¹¹ i njihovim naknadnim izmjenama¹². Mišljenja ESB-a nastala iz velikog broja savjetovanja o nacrtima propisa kojima je cilj prenošenje obiju direktiva u nacionalno pravo bila su koristan doprinos jačanju pravnog okvira za operacije Eurosustava te stabilnost financijskog sustava.

U prošlosti ESB je također donio mišljenja na vlastitu inicijativu¹³ o ratifikaciji ili primjeni Ugovora o poštanskim platnim uslugama i poticao je nacionalna tijela na savjetovanje s ESB-om kad su određeni nacionalni nacrti propisa nadilazili čistu ratifikaciju Ugovora.

Države članice katkad se na vlastitu inicijativu savjetuju s ESB-om o nacrtu propisa kojima se prenose direktive čak i ako nisu obvezne ili poticane da to čine, primjerice u područjima za koja smatraju da ESB ima specifična znanja. U takvim slučajevima ESB načelno ostaje spreman odgovoriti na svako formalno ili neformalno nacionalno savjetovanje i nudi smjernice o nacrtu pripremljenih mjera za prenošenje, čak i ako nema formalne obveze za savjetovanje s ESB-om, ali samo u mjeri u kojoj nacrti propisa opravdavaju posebne primjedbe u odnosu na područje nadležnosti ESB-a.

Europski odbor za sistemske rizike (ESRB) osnovan je u prosincu 2010. kao novo tijelo s ciljem nadziranja rizika u financijskom sustavu kao cjelini. ESRB može, između ostaloga, donijeti preporuke u svom području nadležnosti i, u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴, prati provođenje svojih preporuka. S obzirom na ulogu ESRB-a u takvim stvarima, nije potrebno savjetovati se s ESB-om o nacrtu propisa o provedbi preporuka ESRB-a.

---

¹⁰ Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira (SL L 166, 11.6.1998., str. 45.).

¹¹ Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu (SL L 168, 27.6.2002., str. 43.).

¹² Na temelju Direktive 2009/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. svibnja 2009. o izmjeni Direktive 98/26/EZ o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira i Direktive 2002/47/EZ o ugovorima o financijskom kolateralu s obzirom na povezane sustave i kreditna potraživanja (SL L 146, 10.6.2009., str. 37.), to je izmjena za koju je ESB poticao države članice na savjetovanje. Osim toga, dvije daljnje (kratke) izmjene donesene su 2010. i 2011.).

¹³ CON/2010/85.

¹⁴ Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike (SL L 331, 15.12.2010., str. 1.).

4 Postupak savjetovanja

Članak 4. Odluke 98/415/EZ:

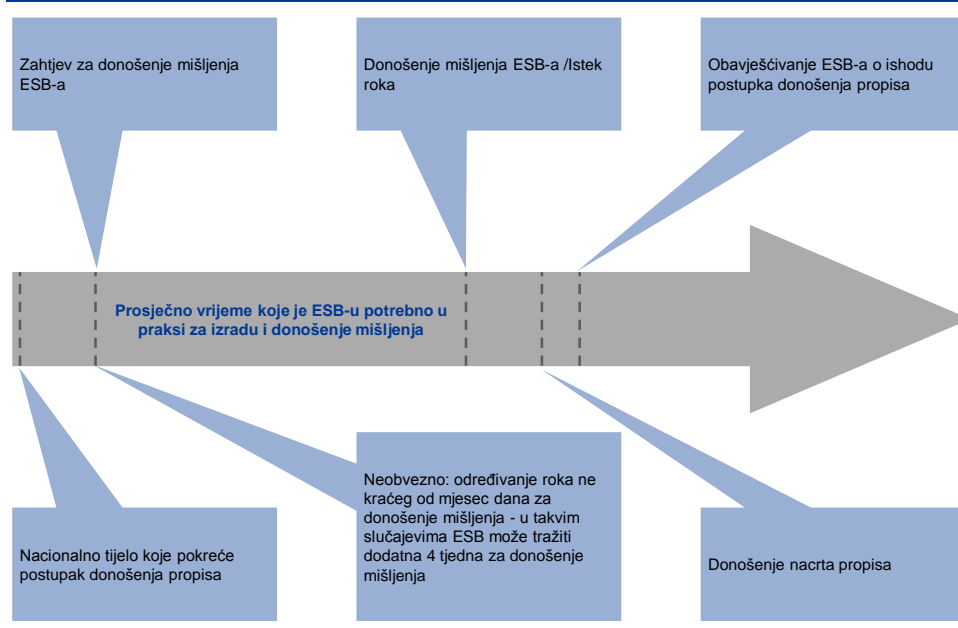
Sve države članice poduzimaju potrebne mjere radi osiguranja učinkovitog postupanja u skladu s ovom Odlukom. U tu svrhu svaka država članica osigurava da mišljenje ESB-a bude zatraženo u odgovarajućoj fazi, što omogućuje tijelu koje priprema nacrt propisa uzimanje u obzir mišljenja ESB-a prije donošenja odluke o određenom pitanju te da s mišljenjem ESB-a upozna tijelo nadležno za donošenje propisa, ako se radi o drugom tijelu.

4.1 Vrijeme potrebno za savjetovanje s ESB-om

U skladu s člankom 4. Odluke 98/415/EZ s ESB-om je potrebno savjetovati se „u primjerenj fazi“ postupka donošenja propisa. To podrazumijeva da bi nacionalni postupci trebali osigurati da se savjetovanje provede u fazi postupka koja osigurava ESB-u dovoljno vremena da ispita nacrt propisa (i, kad je potrebno, prevedu ih) te da donese mišljenje u svim traženim jezičnim inačicama. Nadalje, to omogućuje nacionalnim tijelima da uzmu u razmatranje mišljenje ESB-a prije donošenja propisa.

Dijagram 3.

Postupak savjetovanja o nacrtima propisa

Izvor: ESB

Kada nacrt propisa priprema tijelo koje nije tijelo koje donosi propis, članak 4. Odluke 98/415/EZ traži da se savjetovanje o takvom propisu provede u vrijeme koje omogućuje tijelu koje priprema nacrt propisa da razmotri treba li nacrt propisa biti izmijenjen kako bi uzeo u obzir mišljenje ESB-a, tj. prije upućivanja propisa tijelu nadležnom za donošenje. Istodobno, članak 4. ne onemogućuje nacionalnim tijelima poduzimanje koraka u skladu s postupkom donošenja propisa koji ne utječu na bit nacrt propisa.

Iz teksta članka 3. stavka 4. Odluke 98/415/EZ proizlazi da su države članice obvezne odgoditi postupak donošenja propisa do zaprimanja mišljenja ESB-a. To ne znači da cijeli nacionalni postupak donošenja propisa (primjerice pripreme stalnih odbora parlamenta, rasprava o drugim mišljenjima koja su dostavila nacionalna tijela itd.) treba odgoditi do zaprimanja mišljenja ESB-a. Međutim, to znači da tijelo koje donosi propis mora imati mogućnost da na smislen način razmotri mišljenje ESB-a prije odlučivanja o njegovu sadržaju. Ako je utvrđen rok za dostavu mišljenja ESB-a¹⁵ i ako je taj rok istekao, dotično nacionalno tijelo može ponovno započeti postupak donošenja propisa. Čak i u takvim slučajevima, sve dok propis ne bude donesen, nacionalna tijela obvezna su uzeti u obzir mišljenje ESB-a.

U listopadu 2011. predsjednik ESB-a poslao je dopis svim nacionalnim tijelima koja podliježu obvezi savjetovanja s ESB-om, kojim ih je podsjetio da „trebaju poduzeti mjere potrebne za osiguravanje djelotvornog postupanja u skladu s Odlukom 98/415/EZ u skladu s člankom 4. navedene Odluke, tako da se na odgovarajući način savjetuju s ESB-om o nacrtima propisa iz područja njegove nadležnosti¹⁶ u odgovarajućoj fazi postupka donošenja propisa“. Također je „predložio uvođenje odgovarajućih internih postupaka radi osiguranja da se savjetovanje s ESB-om provede u odgovarajućoj fazi, što omogućuje tijelu koje je obvezno savjetovati se s ESB-om i/ili tijelu nadležnom za donošenje propisa da uzme u razmatranje mišljenje ESB-a prije donošenja odnosnog propisa. Ponovno savjetovanje potrebno je ako je nacrt propisa značajno izmijenjen tijekom postupka donošenja propisa“.

4.2 Zahtjev za davanje mišljenja

4.2.1 Oblik zahtjeva i dokumenti koji se prilažu

Formalni zahtjev za davanje mišljenja mora se uputiti u pisanom obliku predsjedniku ESB-a¹⁷. Primitak zahtjeva za davanje mišljenja od strane predsjednika ESB-a označava početak postupka donošenja mišljenja ESB-a. ESB pozdravlja svaku neformalnu komunikaciju na razini zaposlenika između nacionalnih tijela koja traže

¹⁵ Vidi odjeljak 4.3 ovog Priručnika.

¹⁶ To također uključuje propise koje ne donosi parlament. Iz obveze savjetovanja izuzeti su samo oni nacrti propisa koji služe isključivo prenošenju prava Unije.

¹⁷ ESB je također spreman primiti zahtjev za davanje mišljenja, valjano potpisan i adresiran, telefaksom ili kao skenirani prilog e-poruci upućenoj na adresu office.president@ecb.europa.eu i ecb.secretariat@ecb.europa.eu.

savjetovanje i Pravne službe ESB-a (*ECB's Legal Services*). Međutim, formalni postupak savjetovanja počinje tek nakon primitka formalnog zahtjeva za davanje mišljenja od strane predsjednika ESB-a.

Zahtjev bi trebao sadržavati inačicu nacrt propisa koja je dovoljno stabilna da ESB može o njoj dati mišljenje. Ako nacrt propisa sadrži velik broj odredaba o različitim pitanjima, ESB preporučuje da tijelo nadležno za provođenje savjetovanja navede odredbe o kojima se osobito traže primjedbe ESB-a. To je posebno važno kada je primarni cilj nacrt propisa prenošenje ili primjena zakonodavstva Unije, ali također uključuje dodatne odredbe koje nadilaze čisto prenošenje.

ESB preporučuje da tijelo nadležno za odlučivanje priložiti kratko obrazloženje (*explanatory memorandum*) koje opisuje predmet i glavne ciljeve koji se žele postići; fazu u kojoj se nalazi nacionalni postupak donošenja propisa te ime i podatke o osobama za kontakt koje su u mogućnosti razjasniti sva pitanja o nacrtu propisa koja se mogu pojaviti tijekom izrade mišljenja ESB-a. ESB preporučuje da tijelo nadležno za savjetovanje s ESB-om navede rok u kojem bi ESB trebao donijeti mišljenje¹⁸.

Zahtjevi u pogledu dokumentacije za nacionalna savjetovanja

Obvezno	Preporučeno	Neobvezatno
<p>Pisani zahtjev za davanje mišljenja upućen predsjedniku ESB-a</p> <p>Primjerak nacrta propisa</p>	<p>Kratko obrazloženje u kojem se navodi: predmet i glavni ciljevi propisa; faza u nacionalnom postupku donošenja propisa i pojedinosti o osobi za kontakt.</p> <p>Ako je nacrt propisa dugačak/složen, naznaku nacrta odredbi o kojima se posebno traže primjedbe ESB-a.</p> <p>Ako se radi o zahtjevu od iznimne žurnosti, poželjan je prijevod na engleski jezik obrazloženja i glavnih odredbi o kojima se traži savjetovanje.</p>	<p>Naznaka roka za donošenje mišljenja ESB-a.</p>

4.2.2 Jezik zahtjeva

Zahtjev za davanje mišljenja i priloženi dokumenti mogu biti dostavljeni na službenom jeziku odnosno države članice (ili na bilo kojem službenom jeziku države članice, ako ima više od jednog službenog jezika). Osobito u slučajevima kada je zahtjev od iznimne žurnosti¹⁹, ESB cijeni primitak prijevoda na engleski jezik obrazloženja i glavnih odredbi podnesenih na savjetovanje, kako bi se osiguralo provođenje postupka savjetovanja bez zastoja. Time se uzima u obzir da je engleski radni jezik ESB-a i jezik na kojem Upravno vijeće, uz doprinos Općeg vijeća, donosi mišljenje ESB-a. To također omogućuje ESB-u da odmah počne raditi na mišljenjima, bez čekanja na prijevod. Međutim, podnošenje zahtjeva za davanje mišljenja ESB-a ne bi se trebalo odgoditi zbog nepostojanja prijevoda.

¹⁸ Vidi odjeljak 4.3 ovog Priručnika.

¹⁹ Vidi odjeljak 4.3 ovog Priručnika.

4.3 Rokovi

Članak 3. Odluke 98/415/EZ:

„1. Tijela država članica koja pripremaju propis mogu, ako to smatraju potrebnim, odrediti ESB-u rok za dostavu mišljenja koji ne smije biti kraći od jednog mjeseca od dana primitka obavijesti o skraćivanju roka od strane predsjednika ESB-a.

2. U slučaju iznimne žurnosti, rok se može skratiti. U tom slučaju, tijelo koje je zatražilo mišljenje navodi razloge žurnosti.

3. ESB može pravovremeno zatražiti produljenje roka za najviše četiri dodatna tjedna. Tijelo koje je zatražilo mišljenje neće neopravdano odbiti ovaj zahtjev.

4. Nakon isteka roka, izostanak mišljenja ne sprječava daljnje djelovanje nacionalnog tijela koje traži savjetovanje. Ako je mišljenje ESB-a zaprimljeno nakon isteka roka, države članice ipak osiguravaju da tijela iz članka 4. budu upoznata s mišljenjem.”

Iako Odluka 98/415/EZ ne određuje rok za donošenje mišljenja ESB-a, iskustvo je pokazalo da je prosječno vrijeme za donošenje mišljenja šest tjedana. Međutim, postupak može trajati dulje²⁰ i vrijeme stvarno potrebno za donošenje mišljenja obično će se razlikovati ovisno o prirodi, složenosti i osjetljivosti odnosnog nacrta propisa.

U skladu s člankom 3. stavkom 1. Odluke 98/415/EZ „tijela država članica koja pripremaju propis mogu, ako to smatraju potrebnim, odrediti ESB-u rok za dostavu mišljenja“. Međutim, taj rok ne smije biti kraći od mjesec dana od dana kada ESB primi ovu obavijest.

Iskustvo je pokazalo da države članice katkad pogrešno tumače ovaj najkraći rok od mjesec dana kao standardni maksimalni rok. U većini slučajeva priprema i donošenje mišljenja ESB-a zahtijeva vrijeme za pripremanje engleske inačice nacrta propisa, usklađivanje rada nadležnih poslovnih područja ESB-a uključenih u izradu mišljenja te primanja i uzimanja u obzir primjedbi i napomena guvernera nacionalnih središnjih banaka u pisanom postupku te Nadzornog odbora kada se Upravo vijeće s njime savjetuje.

U praksi se pokazalo da je jednomjesečni rok prilično kratak. Mogućnost za tijelo koje traži savjetovanje da odredi rok trebala bi stoga biti ograničena na slučajeve kada postoji iznimna potreba nacionalnog tijela da zaprimi mišljenje ESB-a u roku od mjesec dana. Kao što ESB neprekidno naglašava u svojim mišljenjima, činjenica da

---

²⁰ Vidi odjeljak 4.5 ovog Priručnika.

je nacionalni postupak donošenja propisa dosegno napredan stadij nije dovoljan razlog za tijelo koje traži savjetovanja da zahtijeva žurno donošenje mišljenja ESB-a.

Na temelju članka 3. stavka 2. Odluke 98/415/EZ u slučajevima iznimne žurnosti rok se može skratiti. U tim iznimnim slučajevima tijelo koje traži savjetovanje mora izričito navesti razloge za žurnost predmeta. Tijela koja traže savjetovanje potiču se da slijede uputu iz uvodne izjave 6. Odluke 98/415/EZ koja navodi da bi dijalog između tijela koje traži savjetovanje i ESB-a trebao omogućiti ESB-u pravodobno dostavljanje mišljenja u žurnim slučajevima bez utjecaja na sposobnost ESB-a da dovoljno detaljno ispita nacrt propisa. Također, u takvim slučajevima ESB bi cijenio primitak prijevoda na engleski jezik obrazloženja i glavnih odredbi nacrta propisa podnesenih na savjetovanje²¹. Međutim, podnošenje zahtjeva za davanje mišljenja ESB-a ne bi se trebalo odgoditi zbog nepostojanja prijevoda.

U skladu s člankom 3. stavkom 3. Odluke 98/415/EZ, kada je tijelo koje traži savjetovanja utvrdilo rok, ESB može tražiti produljenje tog roka za dodatna četiri tjedna. Članak 3. stavak 3. propisuje da taj zahtjev neće biti neopravdano odbijen.

Članak 3. stavak 4. Odluke 98/415/EZ propisuje da „nakon isteka roka, izostanak mišljenja ne sprječava daljnje djelovanje nacionalnog tijela koje je tražilo savjetovanje“. To znači da, kada rok istekne, odgovarajuća tijela mogu nastaviti s postupkom donošenja propisa koji je bio privremeno prekinut tijekom savjetovanja s ESB-om. Međutim, sve dok propis nije konačno donesen, tijelo koje traži savjetovanje i dalje je obvezno uzeti u obzir mišljenje ESB-a (i upoznati s njime tijelo nadležno za donošenje propisa, ako je tijelo nadležno za donošenje propisa različito od tijela koje traži savjetovanje).

4.4 Potvrda primitka

Nakon primitka zahtjeva za davanje mišljenja, tijelu koje traži savjetovanje šalje se potvrda primitka na istom jeziku na kojem je podnesen zahtjev za davanje mišljenja. Kada država članica traži savjetovanje s ESB-om bez jasne obveze za savjetovanje ili ako nacrt propisa samo neznatno dodiruje područje nadležnosti ESB-a ili sadržava samo formalne ili administrativne promjene pravnog okvira, to će se navesti u potvrdi zajedno s napomenom o tome ima li ESB ipak posebne primjedbe koje će se dostaviti putem ESB-ova mišljenja.

Dokumenti koji se prilažu i prijevod na engleski jezik dostavljaju se članovima Upravnog vijeća i Općeg vijeća ESB-a. To im omogućuje da se upoznaju sa spisom o savjetovanju na samom početku te da u najkraćem roku mogu dati primjedbe kad im nacrt mišljenja bude podnesen radi davanja primjedbi.

²¹ Vidi također odjeljke 4.2.1 i 4.2.2 ovog Priručnika.

4.5 Pripremanje i donošenje mišljenja ESB-a

Nakon primitka zahtjeva za davanje mišljenja, ESB osniva stručnu skupinu za izradu nacrt mišljenja. Ta stručna skupina uključuje stručnjake iz područja relevantnog za predmet savjetovanja. Ovisno o čimbenicima poput prirode, složenosti i duljine nacrt propisa, jednako kao i o njegovoj dostupnosti na engleskom jeziku, izrada mišljenja može trajati od nekoliko dana do nekoliko tjedana. Opravdani razlozi za zahtijevanje žurnog ili iznimno žurnog donošenja mišljenja također se uzimaju u obzir kod pripremanja mišljenja ESB-a.

Mišljenje je pravni instrument ESB-a i u pravilu, Upravno vijeće je tijelo nadležno za donošenje odluka koje je odgovorno za donošenje mišljenja ESB-a. Članovi Upravnog vijeća također su uključeni u ovaj postupak donošenja odluka radi doprinošenja savjetodavnoj funkciji ESB-a. Stoga, nakon što je izrada nacrt mišljenja dovršena i nakon njegova potvrđivanja od strane Izvršnog odbora, nacrt mišljenja dostavlja se Upravnom vijeću na primjedbe i članovima Općeg vijeća na očitovanje. To je pisani postupak koji obično traje tjedan dana.

Za mišljenja ESB-a koja se donose u vezi s bonitetnim nadzorom kreditnih institucija, Upravno vijeće može se također savjetovati s Nadzornim odborom.

Nakon primitka primjedbi i/ili očitovanja, ESB pregledava nacrt mišljenja i upućuje ga na daljnje primjedbe ili očitovanja drugim pisanim postupkom u trajanju od nekoliko radnih dana. Međutim, rok za davanje primjedbi i očitovanja u tom drugom pisanom postupku može se razlikovati, ovisno o prirodi savjetovanja te broju i složenosti primljenih primjedbi u prvom pisanom postupku. U drugom pisanom postupku članovi Općeg i Upravnog vijeća obično će dati samo primjedbe ili očitovanja u pogledu izmjena uvedenih u revidirani nacrt mišljenja.

Tijela koja traže savjetovanje pozvana su da uzmu u obzir složenost postupka savjetovanja kad vremenski određuju svoj zahtjev za davanje mišljenja ESB-a.

4.6 Jezični režim

Mišljenja koja traže nacionalna tijela donose se na službenom jeziku odnosno države članice (ili na istom jeziku na kojem je dostavljen zahtjev za davanje mišljenja, ako država članica ima više od jednoga službenog jezika) i na engleskom jeziku.

4.7 Otpremanje mišljenja i daljnje razmatranje

Nakon donošenja, mišljenje se otprema tijelu koje je tražilo savjetovanje. Članak 4. Odluke 98/415/EZ utvrđuje da tijelo koje traži savjetovanje mora „uzeti u obzir mišljenje ESB-a prije donošenja odluke o određenom pitanju“ i trebalo bi s mišljenjem ESB-a upoznati tijelo koje donosi propis, ako se ono razlikuje od tijela koje traži savjetovanje.

ESB bi cijenio da mu, nakon dovršetka postupka donošenja propisa, bude dostavljen primjerak propisa u konačnom tekstu. ESB preporučuje da, ako je nacrt propisa predmet savjetovanja s ESB-om, tijelo koje traži savjetovanje pošalje primjerak propisa ili upućivanje na doneseni propis Tajništvu ESB-a.

4.8 Objava

Upravno je vijeće postupno proširilo svoju politiku transparentnosti u odnosu na nacionalna savjetovanja. Od siječnja 2005. sva mišljenja ESB-a objavljuju se na mrežnim stranicama ESB-a odmah nakon što su dostavljena tijelu koje traži savjetovanje, osim ako postoje posebni razlozi za uzdržavanje od objave bez odgađanja. Ako takvi posebni razlozi postoje, mišljenje se objavljuje najkasnije šest mjeseci nakon donošenja.

5 Postupanje u skladu s obvezom savjetovanja s ESB-om

Radi osiguranja izvršavanja obveze savjetovanja s ESB-om članak 4. Odluke 98/415/EZ traži od država članica da poduzmu potrebne mjere „radi osiguranja učinkovite usklađenosti“ s Odlukom 98/415/EZ. ESSB pomno prati kretanja u domaćem postupku donošenja propisa koji potpadaju pod područje nadležnosti ESB-a. ESSB također redovito prati i izvješćuje o postupanju u skladu s obvezom savjetovanja s ESB-om o tim nacrtima propisa. Nadalje, nakon što se utvrdi da je obveza savjetovanja s ESB-om o nacrtu propisa koji ulazi u područje njegove nadležnosti povrijeđena, ESB obavješćuje odnosno nadležno nacionalno tijelo i guvernera NSB-a odnosno države članice i Europsku komisiju. Jasni slučajevi nepostupanja u skladu s obvezom savjetovanja s ESB-om koji su važni ili se ponavljaju mogu također biti uključeni u ESB-ovo Godišnje izvješće.

6 Pravne posljedice nepostupanja u skladu s obvezom savjetovanja s ESB-om

Nepostupanje u skladu s obvezom savjetovanja s ESB-om o nacrtu propisa iz njegova područja nadležnosti povreda je Odluke 98/415/EZ i može dovesti do postupka zbog povrede (*infringement proceedings*) pred Sudom. Takve postupke može pokrenuti Europska komisija protiv odnosne države članice na temelju članka 258. Ugovora²². Obveza savjetovanja s ESB-om na temelju Odluke 98/415/EZ precizna je i bezuvjetna, što znači da se pojedinci mogu pouzdati u tu obvezu pred nacionalnim sudovima. Stoga se od nacionalnih sudova može tražiti da donesu odluku o valjanosti ili provedivosti nacionalnog propisa donesenog bez savjetovanja s ESB-om, a zahtjev za prethodnu odluku o tome može se uputiti Sudu.

Od Suda je nekoliko puta zatraženo da odluči o provedivosti nacionalnog propisa donesenog bez prethodnog izvješćivanja Europske komisije, kako je zatraženo posebnim aktima Unije²³. U tim slučajevima Sud je smatrao da su nacionalni propisi doneseni uz povredu značajnog postupovnog zahtjeva neprovedivi u odnosu na pojedince. Također, postoji dobro ustanovljena sudska praksa Suda prema kojoj sva sredstva redovno dostupna na temelju nacionalnog prava moraju biti dostupna partičnim strankama koje traže ostvarivanje zahtjeva na temelju prava Unije²⁴. U tim državama članicama u kojima pojedinci imaju pravo pokretanja postupka radi poništavanja nacionalnog propisa na temelju ozbiljnih postupovnih pogrešaka, pojedinci također mogu imati pravo tražiti poništavanje nacionalnih propisa donesenih kršenjem osnovnih postupovnih zahtjeva prava Unije, kao što su prethodno savjetovanje s ESB-om.

²² Ako se NSB koji ima regulatorne ovlasti ne savjetuje u skladu s Odlukom 98/415/EZ, ESB može sam započeti postupak zbog povrede na temelju članka 271 točke (d) Ugovora i članka 35. stavka 6. Statuta ESSB-a.

²³ Vidi, između ostaloga, predmet 174/84, Bulk Oil, EU:C:1986:60; predmet 380/87, Enichem Base, EU:C:1989:318; predmet C-194/94, CIA Security International, EU:C:1996:172; predmet C-226/97, Lemmens, EU:C:1998:296; predmet C-235/95, AGS Assedic Pas-de-Calais, EU:C:1998:365 predmet C-443/98, Unilever, EU:C:2000:496; predmet C-159/00, Sapod Audic, EU:C:2002:343.

²⁴ Vidi, primjerice, predmet 158/80, Rewe, EU:C:1981:163.

Prilog

Odluka Vijeća od 29. lipnja 1998. o savjetovanju nacionalnih tijela s Europskom središnjom bankom u pogledu nacrtu propisa (98/415/EZ²⁵)

Vijeće Europske unije,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 105. stavak 4. te članak 4. Protokola o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke koji je priložen Ugovoru,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije²⁶,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta²⁷,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog monetarnog instituta²⁸,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 106. stavku 6. Ugovora i članku 42. navedenog Protokola,

(1) budući da će Europska središnja banka (ESB) biti osnovana odmah po imenovanju njenog Izvršnog odbora;

(2) budući da je Ugovorom određeno da se nacionalna tijela savjetuju s ESB-om u pogledu nacrtu propisa u nadležnosti ESB-a; budući da će Vijeće odrediti ograničenja i uvjete takvog savjetovanja;

(3) budući da ova obveza savjetovanja ESB-a od strane nadležnih tijela država članica ne smije dovoditi u pitanje odgovornost tih nadležnih tijela za pitanja koja su predmet tih propisa; budući da se države članice moraju savjetovati s ESB-om o nacrtu bilo kojeg propisa u nadležnosti ESB-a u skladu s člankom 105. stavkom 4. Ugovora; budući da popis pojedinačnih područja iz članka 2. ove Odluke nije sveobuhvatan; budući da šesta alineja članka 2. ove Odluke ne dovodi u pitanje postojeću raspodjelu nadležnosti za politike u pogledu bonitetnog nadzora kreditnih institucija i stabilnosti financijskog sustava;

(4) budući da su monetarne funkcije i poslovanje Europskog sustava središnjih banaka (ESSB-a) određeni Statutom ESSB-a i ESB-a; budući da su središnje banke država članica sudionica sastavni dio ESSB-a i moraju djelovati u skladu sa smjernicama i uputama ESB-a; budući da se, u trećoj fazi ekonomske i monetarne

²⁵ SL L 189, 3.7.1998., str. 42.

²⁶ SL C 118, 17. 4. 1998., str. 11.

²⁷ SL C 195, 22. 6. 1998.

²⁸ Mišljenje od 6. travnja 1998. (još nije objavljeno u Službenom listu).

unije (EMU), tijela država članica nesudionica moraju savjetovati s ESB-om o nacrtima propisa u pogledu instrumenata monetarne politike;

(5) budući da se, sve dok države članice ne sudjeluju u monetarnoj politici ESSB-a, ova Odluka ne odnosi na odluke koje donose tijela ovih država članica u kontekstu provedbe njihove monetarne politike;

(6) budući da savjetovanje s ESB-om ne smije neopravdano produljiti postupke za donošenje propisa u državama članicama; budući da, unatoč tome, rokovi unutar kojih ESB mora dati svoje mišljenje moraju ESB-u omogućiti razmatranje prosljeđenih tekstova propisa s potrebnom pažnjom; budući da, u opravdanim slučajevima od iznimne žurnosti, za koje se navode razlozi, primjerice zbog osjetljivosti tržišta, države članice mogu odrediti rok kraći od jednog mjeseca i koji odražava žurnost situacije; budući da bi, posebno u ovakvim slučajevima, dijalog između nacionalnih tijela i ESB-a trebao omogućiti uzimanje u obzir interesa objiju strana;

(7) budući da se, u skladu sa stavcima 5. i 8. Protokola br. 11 priloženog Ugovoru, ova Odluka ne primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu Velike Britanije i Sjeverne Irske ako i sve dok ta država članica ne prijeđe u treću fazu EMU-a;

8) budući da se, od dana osnivanja ESB-a do početka treće faze EMU-a, nacionalna tijela moraju savjetovati s ESB-om u skladu s Odlukom 93/717/EZ²⁹ i člankom 109.I stavkom 2. Ugovora,

donijelo je ovu Odluku:

Članak 1.

1. Za potrebe ove Odluke:

„država članica sudionica” znači država članica koja je usvojila jedinstvenu valutu u skladu s Ugovorom;

„nacrt propisa” znači sve odredbe kojima se, kada jednom postanu pravno obvezujuće i započne njihova opća primjena na području države članice, utvrđuju pravila za neodređen broj slučajeva i upućene su neograničenom broju fizičkih ili pravnih osoba.

2. Nacrti propisa ne obuhvaćaju nacрте odredbi čiji je isključivi cilj prenošenje direktiva Zajednice u pravo država članica.

Članak 2.

1. Tijela država članica savjetuju se s ESB-om o nacrtima svih propisa u području nadležnosti ESB-a u skladu s Ugovorom, a posebno u pogledu:

---

²⁹ SL L 332, 31. 12. 1993., str. 14.

- valutnih pitanja,
- sredstava plaćanja,
- nacionalnih središnjih banaka,
- prikupljanja, objedinjavanja i distribucije monetarne, financijske i bankovne statistike te statistike platnih sustava i platne bilance,
- sustava plaćanja i namire,
- pravila koja se primjenjuju na financijske institucije u mjeri u kojoj takva pravila značajno utječu na stabilnost financijskih institucija i tržišta.

2. Pored toga, tijela država članica nesudionica savjetuju se s ESB-om o nacrtima svih propisa u pogledu instrumenata monetarne politike.

3. Odmah po primitku nacrtu svakog propisa, ESB obavješćuje nacionalno tijelo koje mu se obratilo o tome jesu li, prema njegovom mišljenju, takve odredbe u području njegove nadležnosti.

Članak 3.

1. Tijela država članica koja pripremaju propis mogu, ako to smatraju potrebnim, odrediti ESB-u rok za dostavu mišljenja koji ne smije biti kraći od jednog mjeseca od dana primitka obavijesti o skraćivanju roka od strane predsjednika ESB-a.

2. U slučaju iznimne žurnosti, rok se može skratiti. U tom slučaju, tijelo koje je zatražilo mišljenje navodi razloge žurnosti.

3. ESB može pravovremeno zatražiti produljenje roka za najviše četiri dodatna tjedna. Tijelo koje je zatražilo mišljenje neće neopravdano odbiti ovaj zahtjev.

4. Nakon isteka roka, izostanak mišljenja ne sprječava daljnje djelovanje nacionalnog tijela koje traži savjetovanje. Ako je mišljenje ESB-a zaprimljeno nakon isteka roka, države članice ipak osiguravaju da tijela iz članka 4. budu upoznata s mišljenjem.

Članak 4.

Sve države članice poduzimaju potrebne mjere radi osiguranja učinkovite provedbe ove Odluke. U tu svrhu svaka država članica osigurava da mišljenje ESB-a bude zatraženo u odgovarajućoj fazi, što omogućuje tijelu koje priprema nacrt propisa uzimanje u obzir mišljenja ESB-a prije donošenja odluke o određenom pitanju te da s mišljenjem ESB-a upozna tijelo nadležno za donošenje propisa, ako se radi o drugom tijelu.

Članak 5.

1. Ova se Odluka primjenjuje od 1. siječnja 1999.

2. Odluka 93/717/EZ stavlja se izvan snage s učinkom od 1. siječnja 1999.

Članak 6.

Ova je Odluka upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg 29. lipnja 1998.

Za Vijeće
Predsjednik

R. COOK

© **Europska središnja banka, 2015.**

Poštanska adresa 60640 Frankfurt na Majni, Njemačka
Telefon +49 69 1344 0
Mrežna stranica www.ecb.europa.eu

Sva prava pridržana. Umnožavanje za obrazovne i nekomercijalne svrhe dopušteno je pod uvjetom navođenja izvora.

Osim ako nije drugačije utvrđeno, ovaj dokument koristi podatke dostupne na dan 14. studenoga 2014.

ISBN 978-92-899-2069-8 (*online*)
DOI 10.2866/24781
EU katalog br. QB-02-16-045-HR-N (*online*)